

Γράφει ο **kokkiniotis**

Τα χαράματα της Κυριακής 30 Μάρτη 1952, πριν την αυγή, στις 4.10΄ το πρωί κάτω από το φως των προβολέων, οι σφαίρες του εκτελεστικού αποσπάσματος της αμερικανοκρατίας εκτελούν τον κομμουνιστή αγωνιστή Νίκο Μπελογιάννη μαζί με τρεις ακόμα από τους συγκατηγορούμενούς του, τους Δημήτρη Μπάτση, Ηλία Αργυριάδη και Νίκο Καλούμενο.

Κατά τη διάρκεια της δίκης, αμέσως μετά την ιστορική απολογία του, η σύντροφός του Έλλη Παππά του δίνει ένα γαρύφαλλο. Το κρατάει με ένα χαμόγελο. Ο φακός του Δήμου Σακελλαρίου αιχμαλωτίζει τη στιγμή, η φωτογραφία κάνει το γύρο του κόσμου.

Παγκόσμια η ευαισθητοποίηση και οι εκκλήσεις για την αποτροπή του εγκλήματος. Ο μεγάλος ζωγράφος Πάμπλο Πικάσο ενώνει τη φωνή του με όσους ζητούν να σωθεί η ζωή του, να μη γίνει αυτή η κρατική δολοφονία. Αφιερώνει μάλιστα στον Νίκο Μπελογιάννη ένα σκίτσο του που σηματοδοτεί πλέον τη διεθνή καμπάνια για να σωθεί «ο άνθρωπος με το γαρύφαλλο».

Το σκίτσο αυτό, μαζί με τη φωτογραφία, ταξίδεψε στο χώρο και στο χρόνο. Έγινε εξώφυλλο βιβλίων, πίνακας, τραγούδι, ποίημα, ταινία.

Το τραγούδι «Ο Μπελογιάννης ζει», σε στίχους Δημήτρη Ραβάνη - Ρεντή, τραγουδήθηκε έκτοτε σε πολλές εκδοχές. (Στη συγκλονιστικότερη κατά τη γνώμη μας εκτέλεση το ακούγαμε από τον γνωστό ηθοποιό Ηλία Λογοθέτη, στα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης στο αντάρτικο «Λημέρι» του Πάνου Τζαβέλλα που μεσουρανούσε τότε παράλληλα με το «Ταμπούρι».)

Στην πλήρη τους εκδοχή, οι στίχοι είναι οι παρακάτω:

Τον ξέρουνε τα ελάτια, τα πλατάνια,
ίδιος μ' αυτά περήφανος, στητός
αχούν απ' τη φωνή του τα ρουμάνια
μπρος για τη νίκη, για το κόμμα
εμπρός.

Ο Μπελογιάννης ζει μεσ' την καρδιά μας,
ο Μπελογιάννης ζει παν στις κορφές,
ο Μπελογιάννης ζει κι είναι κοντά μας
στων τραγουδιών τις λεύτερες στροφές.

Ζει σ' όλους τους καιρούς, σ' όλους τους τόπους
το κάθε σπίτι, σπίτι του δικό.
Ζει ο Μπελογιάννης, ζει με τους ανθρώπους
που χτίζουν έναν κόσμο σοσιαλιστικό.

Και στο τραπέζι της χαράς της πρώτης

στης νίκης της ειρήνης τη γιορτή,
ο Μπελογιάννης θάν' πανηγυριώτης
με κόκκινο γαρούφαλο στ' αφτί.

Μ' ένα γαρούφαλο άλικο δικό μας
σαν της γλυκιάς μας άνοιξης δροσιά,
πανώριο ματωμένο κι ακριβό μας
απ' την τρανή της γης λαοαπλωσιά.

Ο Μπελογιάννης ζει άσβεστη δάδα.
Ο Μπελογιάννης ζει μέσ' στις καρδιές
στον κόσμο ειρήνη, ειρήνη στην Ελλάδα,
στο μήνυμά του εμπρός κομμουνιστές .